

ustanovení jako při obecní dávce z nájemného jest ohledně novostaveb obsaženo v § 1 č. 3 uvedených pravidel. Podléhají tedy i podle těchto pravidel místnosti nalézající se v domech dočasně od daně činžovní osvobozených a tedy i v domech, kterým bylo přiznáno osvobození od daně domovní podle uvedených zákonů všeobecnému vodnému.

Pokud jde o poplatek za používání obecních stok stačí poukázat na ustanovení § 15 pravidel o vyměření poplatků za vpouštění stok a potrubí domovních do obecních stok a používání jich v Praze, schválených min. fin. výnosem z 31. prosince 1922 a platných pro období od 1. ledna 1923 do 31. prosince 1925, podle nichž ohledně vyšetření základu pro vyměření poplatku za používání obecních stok, ohledně povinnosti platební, osvobození od placení poplatků atd. platí obdobně příslušná ustanovení schválených pravidel o vybírání dávky z nájemného neb z používaných místností.

Nelze tedy těm domům, kterým přísluší osvobození od státní daně domovní podle zákona č. 45/22, pokud se týče č. 209/20, přiznati osvobození ani od obecní dávky z nájemného ani od všeobecného vodného ani od poplatků za používání obecních stok.

č. 5126.

Dávka z přepychových bytů: Kterak jest postupovati při vyměření dávky, má-li táž osoba dva byty v různých obcích?

(Nález ze dne 16. listopadu 1925 č. 20.368).

V ě c. Marie S. ve D. proti okresní správní komisi v D. stran obecní dávky z přepychových bytů.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lce byla měst. úřadem v D. z dvoupokojového bytu s kuchyní v domě čp. v D. předepsána za dobu od 1. června do 31. prosince 1923 dávka z přepychových bytů ve výši 116 K 69 h. Odvolání st-lky, popírající dávkovou povinnost vzhledem k tomu, že st-lka vede samostatnou domácnost a že jí přísluší proto podle § 2 pravidel dva pokoje od dávky prosté, bylo nař. rozhodnutím v cestě instanční zamítnuto, poněvadž st-lka bydlela v době, po kterou dávka byla vyměřena, v H., po celou tu dobu držela shora uvedené obytné místnosti a podle § 3 pravidel o vybírání obecní dávky z přepychových bytů v D. podléhá byt této dávce, když jeden člen domácnosti užívá ještě jeden byt v jiné obci.

Stížnost shledal soud důvodnou.

Nař. rozhodnutí má patrně na mysli ustanovení odst. 4, § 2 pravidel o vybírání dávky z přepychových bytů v obci K. schválených výnosem zsv-u z 2. června 1923.

Toto ustanovení praví: »Užívá-li jednotlivec nebo domácnost několik bytů v téže obci, sčítají se obytné místnosti těchto bytů a platí za byt jediný. Má-li jeden nebo několik členů jedné domácnosti ještě jeden nebo několik bytů jiných, zdaňují se z těchto jiných bytů zvláště, nepočítají se však tyto další byty při bytě společném.

Věta 1. odst. 4. upravuje tedy případ, když tytéž osoby, jež mají v určité obci byt, obývají v téže obci ještě jiný byt neb několik jiných bytů, předpokládá tedy totožnost osob používajících několik bytů v téže obci. Pro tento případ předpisují pravidla, že za účelem vyměření dávky jest všechny byty sčítati. Jestliže však nejsou uživatelé těchto bytů úplně totožní, to jest, obývá-li druhý neb další byt toliko jeden nebo několik členů, nikoli však všichni členové domácnosti, která má v obci již byt, není předepsáno sčítání bytů, nýbrž pravidla volí jinou cestu, stanovíce v druhé větě odstavci 4., že z druhých bytů vyměřuje se dávka samostatně, při čemž ovšem osoby tyto byty obávající nepočítají se ke členům domácnosti bytu prvního.

Obě věty odst. 4. mají na zřeteli případ, kdy členové jedné domácnosti obývají dva nebo více bytů v téže obci. Stanovili se ve větě druhé, že z druhých bytů se vyměřuje dávka zvlášť, nemůže ostatně ani býti pomýšleno na byty v obci jiné, na které pravomoc obce a její řád dávkový vůbec nemůže se vztahovati.

Ježto tedy druhé věty odstavce 4. lze použití toliko na ony členy domácnosti, kteří obývají v téže obci byt jiný, nemohl žal. úřad tohoto ustanovení použití pro případ, kde vůbec nejde o jednotlivého člena domácnosti, která má ještě jiný byt, ani o dva byty nalézající se v téže obci a nemohl jedině s poukazem na uvedené ustanovení pravidel vysloviti, že byt obývaný st-lkou podléhá obecní dávce z nájemného.

Č. 5127.

Domovské právo (Slovensko): I. * Důkaz o přijetí do domovského svazku obce na Slovensku lze provést nejen úředními doklady, nýbrž také jinými průvody, zejména svědky. — II. * Přijetím do domovského svazku obce dle § 12 zák. čl. XXII : 1886 nabývá se domovského práva v obci, i když nebyl přijatý ze seznamu příslušníků své dřívější domovské obce vyškrtnut.

(Nález ze dne 16. listopadu 1925 č. 21.897).

Věc: Ivan a Etela Cz. v Š. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran státního občanství a domovské příslušnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Obecní výbor velké obce Š. vyslovil v zasedání dne 2. února 1923 konaném, že Ivan Cz. nabyl domovské příslušnosti v obci Š. dle § 12 zák. čl. XXII : 1886 již před 1. lednem 1910. Expositura Krupínského okresního úřadu v Šahách rozhodla výnosem z 3. července 1923, že Ivan Cz., bydlící od r. 1907 v Š. byl dne 1. ledna 1910 domovským právem příslušný do obce Š. a že toto domovské právo sledují jeho děti, pokud nenabyly samostatně jiného domovského práva. Ministr pro Slov. rozhodnutím z 17. května 1924 zrušil mocí svého dozorčího práva usnesení ob. výboru v Š. z 2. února 1923 a výměr okr. úřadu v Šahách z 1. července 1923 a vyslovil, že Ivan Cz. a jeho dcera Etela Cz., učitelka v Š., nejsou čl. státními občany a nejsou příslušni do obce Š. Současně prohlášeny byly domovské listy vydané obcí Š. Ivanu Cz